

از گوشه و کنار

رونمایی از سامانه شفافیت عملکرد وکلا و کارشناسان رسمی

ابین رونمایی از «سامانه شفافیت عملکرد و کلا و کارشناسان رسمی» به‌ا هدف ارتقای سلامت‌اداری و دسترسی آزاد شهروندان به سوابق قضایی، با حضور مقامات عالی قضایی برگزار شد.به گزارش ایرنا، محمد کاظمی فرد، رئیس مرکز آمار و فنسآوری اطلاعات قوه قضاییه، در این مراسم با اشاره به تکالیف بر نامه هفتم پیشرفت، اظهار داشت:این سامانه در راستای تمرکز اطلاعات در سامانه شفافیت قوای سه گانه راه اندازی شده است. وی افزود: مردم می‌توانند با جست‌جوی نام یا شماره پروانه، به اطلاعات هویتی، تعداد شکایات، پرونده‌های جاری و مختومه و همچنین در چه وکلا دسترسی داشته باشند. کاظمی فرد با تأکید بر تفکیک دقیق بخش وکلاد کارشناسان، تصریح کرد که آمار پرونده‌ها به تفکیک حوزه‌های کیفری، خانواده‌حقوقی قابل مشاهده است.همچنین، امکان ثبت شکایت بر خط و مشاهده فرآیند رسیدگی به تخلفات در این درگاه فراهم شده است نظارت عمومی بر عملکرد فعالان حقوقی به حداکثر برسد.

■ ■ ■

تمام اموال و حساب‌های بانکی «سعدی‌نیا» در نوشهر توقیف شد

رئیس دادگستری شهرستان نوشهر از توقیف تمامی اموال و حساب‌های بانکی «سعدی‌نیا» به دلیل حمایت از ناآرامی‌های اخیر و ارتباط با جریان‌های معاند خبر داد. به گزارش ایسنا، حامد سروی، گفت:نمبرده هم‌زمان با فراوان گروهک‌های ضدانقلاب در حوادث سال گذشته، اقدام به دعوت مردم به آشوب کرده بود که بر اساس حکم قضایی، اموال وی در این شهرستان توقیف شد. وی افزود: در همین راستا، کافه معروف متعلق به نامبرده که در یکی از مناطق گردشگری شرق نوشهر واقع شده بود، پلمب شده است. سروی تأکید کرد: این اقدامات در چارچوب دستورات قضایی و بر خورد با افراذی صورت گرفته که از اقدامات معاندین حمایت کرده‌اند. رئیس دادگستری نوشهر در بخش دیگری از سخنان خود به حوزه صیانت از حقوق عامه اشاره کرد و از رفع تصرف بیش از ۵۱ هزار مترمربع از اراضی ملی و منابع طبیعی این شهرستان در سال گذشته خبر داد.

■ ■ ■

کارشناسان هشدار دادند:

۹ استان در آستانه تنش شدید آبی

به گزارش ایسنا، امیرحسین صادق زاده، کارشناس حوزه آب، با تشریح وضعیت بحرانی منابع موجود، اعلام کرد: استان‌های خراسان‌رضوی، خراسان جنوبی، سمنان، یزد، کرمان، سیستان و بلوچستان، اصفهان، قم و قزوین با تنش شدید آبی مواجه هستند. وی همچنین به افت محسوس ذخایر آب‌های سطحی وزیرزمینی در کلان شهرهایی نظیر تهران، کرج، اصفهان و مشهد اشاره کرد. این کارشناس با بیان اینکه وابستگی استان‌های جنوبی و شرقی به آب شیرین کن‌های دریای بیش از پیش افزایش یافته است، تصریح کرد که یکی از چالش‌های اساسی فعلی، هدر رفت ۲۰ تا ۳۰ درصدی آب شرب در شبکه‌های فرسوده انتقال و توزیع است. به گفته وی، مدیریت مصرف و نوسازی زیرساخت‌هایبرای عبور از این بحران ضروری است.

■ ■ ■

بحران شربت اوپیوم؛ از کمبایی

در کلینیک‌ها تا بازار سیاه عطاری‌ها

به گزارش ایلنا، محمد جمالیان، عضو کمیسیون بهداشت مجلس اظهار داشت: به دلیل کاهش اکتشافات تریاک در سال گذشته، تولید شربت اوپیوم با بحران مواجه شد و طبق گزارش وزارت بهداشت، اولویت تولید به داروهای بی‌هوشی اختصاص یافت. وی افزود: در حال حاضر مقدار بسیار محدودی از این شربت تنها برای سالمندان و بیماران خاص در کلینیک‌ها توزیع می‌شود. جمالیان با اشاره به گلايه جدی مراکز ترک اعتیاد تصریح کرد: در حالی که کلینیک‌ها با کمبود شدید مواجه‌اند، این دارو در عطاری‌ها با قیمت بیش از ۶ میلیون تومان فروخته می‌شود. وی این وضعیت را ناشی از عدم نظارت کافی دانست و تأکید کرد که طبق مصوبه کمیسیون بهداشت، فروش داروهای مخدر در خارج از شبکه در زمانی جرم است و نهادهای نظارتی باید با قاطعیت نسبت به پلمب واحدهای متخلف اقدام کنند.

■ ■ ■

هشدار وزارت بهداشت

درباره خطر گسترش تب دنگی

از نوار شمالی کشور استقرار یافته است. قیاد مرادی، درباره گسترش چھانی تب دنگی اظهار کرد: در حال حاضر بیش از ۱۴۰ کشور جهان موارد بیماری تب دنگی را گزارش کرده‌اند؛ این بیماری به یکی از مهم‌ترین چالش‌های بهداشت عمومی در مناطق گرمسیری و نیمه گرمسیری جهان تبدیل شده است. به گزارش ایسنا، وی درباره وضعیت تب دنگی در کشور گفت: داده‌های نظام‌دهنده‌ای و مراقبت مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر نشان می‌دهد که تعداد یک‌هزار و ۲۲۷ مورد ابتلا به تب دنگی در کشور طی سال گذشته شناسایی شده که از این تعداد، یک‌هزار و ۱۲۴ مورد انتقال محلی و ۱۰۳ مورد وارد بوده است. از مجموع موارد وارده، ۱۰۲ مورد از کشور پاکستان و یک مورد از کشور هند گزارش شده است.

سعیده علیپور

اختلال بانکی برای صاحب یک کارگاه کوچک از همان لحظه‌های آغاز می‌شود که نمی‌تواند به پول موجود در حسابش دسترسی داشته باشد. فهرست حقوق کارگران روی میز است، مهلت پرداخت حق بیمه نزدیک شده، فرورونده مواد اولیه منتظر تسویه است و چکی که باید تا پایان روز پاس شود، ممکن است به دلیل ناتوانی در جابه‌جایی پول، برگشت بخورد. در این میان ، کارگران و حقوق بگیرانی که پرداخت‌شان به تأخیر می‌افتد، نخستین کسانی‌اند که فشار اختلال را با تمام‌وزنش حس می‌کنند؛ خانواده‌هایی که همین حالا هم زیر بار گرانی، تورم و هزینه‌های روزمره خ‌شده‌اند و چند روز تأخیر در واریز حقوق می‌تواند حساب اجاره، دارو، خرید خانه و بدهی‌های کوچک‌شان را به هم بریزد.

هزینه اختلال به دوش کیست؟

اختلال گسترده خدمات بانکی در خرداد و تیر ۱۴۰۵، بار دیگر همین پرسش را به مرکز بحث عمومی آورد؛ وقتی منشأ اختلال، بانک یا زیرساخت مشترک بانکی است، هزینه آن را چه کسی باید بپردازد؟ مشتری‌ای که نتوانسته قسط بپردازد و جریمه شده؟ کسب‌و کاری که چکش برگشته و اعتبارش نزد فرورندگان آسیب دیده؟ کارفرمایی که حقوق یا حق بیمه کارکنانش را به‌موقع پرداخت نکرده؟ یا بانکی که خود را هدف حمله سایبری و اختلال زیرساختی می‌داند؟ ماجرا از ۲۳ خرداد آغاز شد؛ روزی که خدمات بانک‌های ملی، صادرات، تجارت و توسعه صادرات با اختلال مواجه شد. در اطلاعیه‌های نخست از حمله سایبری محدود و اختلال در زیرساخت ارتباطی مشترک این چهار بانک خبر داد و مسئولان تأکید کردند که داده‌های مشتریان از دست نرفته و برداشت غیر مجازی رخ نداده است. اما در زندگی روزمره مشتری، این به‌تنهایی کافی نبود چراکه کسی نمی‌توانست وجهی انتقال دهد یا از طریق شعبه، همراه بانک و اینترنت بانک به منابع خود دسترسی پیدا کند.

بازگشت به وضعیت عادی!؟

در روزهای بعد از آغاز اختلال، اطلاعیه‌هایی در باره بازگشت بخشی از خدمات منتشر شد. ابتدا از فعال شدن برخی خدمات کارتی و استفاده از مسیرهای جایگزین برای تسویه و چوّه پذیرندگان سخن گفته شد. سپس بانک مرکزی اعلام کرد که خدمات پایه کارتی از مسیرهای دیگر در دسترس قرار گرفته و شبکه شتاب و شاپرک با ظرفیت کامل فعال است. با این حال، خودبانک مرکزی نیز تأکید کرد که بازگشت کامل خدمات، با توجه به ابعاد رخداد، زمان می‌برد.

اما بازگشت امکان خرید با کارت یا دریافت وجه نقد از خودپرداز، لزوماً به معنای عادی شدن همه خدمات بانکی نیست. انتقال وجه با پایو ساتنا، دسترسی به حساب‌های شرکتی، پرداخت دسته‌جمعی حقوق، صدور ضمانت‌نامه، وصول یا تأمین وجه چک، عملیات ارزی و خدمات شعب، هر کدام زمان‌بندی و سازوکار متفاوت دارند. گزارش‌های میدانی روزهای سپس از اختلال نیز از محدودیت‌هایی در برخی خدمات غیر کارتی حکایت داشت.

گزارش

شکل‌گیری کارزار «پرداخت غرامت به خسارت‌دیدگان هک و اختلال بانک‌ها»؛

خدمات بانکی برگشت؛ خسارت‌ها چه می‌شود؟

در سوم تیر، شرکت خدمات انفرماتیک از

بازگشت خدمات کارت‌محور خبر داد و بانک صادرات نیز اعلام کرد بخش بزرگی از خدماتش فعال شده است؛ اما هم‌زمان تصریح شد که رفع محدودیت‌های باقی‌مانده ادامه دارد. سه‌روز بعد نیز اختلال در خدمات کارتی بانک‌های ملی و صادرات دوباره گزارش شد و شرکت خدمات انفرماتیک آن را بخشی از روند بازگردانی و تثبیت ایمن خدمات پس از حمله سایبری دانست. بنابراین، نمی‌توان با پشت‌تدریجی یک خدمت را شعبه، همراه بانک و اینترنت بانک به منابع خود دسترسی پیدا کند.

بخش‌دوگی دیر کرد،

جبران خسارت نیست

بانک مرکزی در ششم تیر اعلام کرد که آثار اختلال بر چک‌ها، اقساط، رتبه اعتباری و دیگر تعهدات مشتریان در حال بررسی است. بر اساس این اطلاعیه، برای مشتریانی که در دوره اختلال نتوانسته‌اند اقساط خود را بپردازند، بخش‌دوگی جریمه دیرکرد در نظر گرفته می‌شود و در مورد چک‌هایی که به دلیل ناتوانی در دسترسی با انتقال وجه برگشت خورده‌اند، قرار است حمایت‌هایی رخداد، زمان می‌برد.

اختلال در بانک‌های بزرگ، فقط

تراکنش‌های روزمره را متوقف

نکرد؛ از حقوق کارگران و حق بیمه

تا چک، اقساط و خرید مواد اولیه،

زنجیره‌ای از تعهدات مالی را به خطر

انداخت؛ آن هم برای خانواده‌های

کسب‌وکارهایی که پیش‌تر زیر فشار

تورم و گرانی بودند

توسعه‌ایرانی

نیز باید مسیر روشن و کم‌هزینه‌ای برای رسیدگی وجود داشته باشد.

فیلترینگ و حق دانستن

هم‌زمانی اختلال در چهار بانک، پرسش درباره زیرساخت مشترک را جدی‌تر کرده است. مقام‌های رسمی از آسیب‌دیدن زیرساخت ارتباطی مشترک گفته‌اند، اما گزارش‌ری عمومی از علت، دامنه، مدت اختلال و تدابیر اجرایی منتشر نشده است. همه جزئیات فنی رخداد سایبری قابل انتشار نیست، اما این بهانه نمی‌تواند جای پاسخ‌گویی را بگیرد. نمی‌توان بدون سند فنی، فیلترینگ را علت مستقیم اختلال یا حمله به سامانه‌های بانکی دانست. با این حال، محدودسازی گسترده اینترنت می‌تواند تاب‌آوری شبکه را پیچیده‌تر کند. بانکداری دیجیتال برای دریافت هشدارهای امنیتی، به‌وزرسانی نرم‌افزارها، پشتیبانی فنی و ارتباط با تأمین‌کنندگان تجهیزات به دسترسی پایدار و کنترل‌شده نیاز دارد. اختلال و محدودیت در این مسیرها، به‌ویژه هنگام بحران، سرعت واکنش و بازایی را کاهش می‌دهد.

فیلترینگ همچنین استفاده از فیلترنگ‌ها و مسیری‌ارتباطی ناشناس را گسترش می‌دهد؛ وضعیت‌ی که محیط عمومی استفاده از خدمات دیجیتال را نامن‌تر و تشخیص ترافیک عادی از مشکوک را دشوارتر می‌کند. با این همه، این وضعیت نمی‌تواند ضعف در طراحی شبکه بانکی را توجیه کند. سامانه‌های حساس باید مسیرهای پشتیبان، دسترسی‌های کنترل‌شده و برنامه‌بازایی از موده‌شده داشته باشند.

مشتری‌ی حق دارد بداند چه خدماتی و در چه بازه‌ای مختل بوده، راه جایگزین چه بوده و چرا به‌موقع کار نکرده است. گزارش مستقلی به‌دنبول افشای اطلاعات حساس، منشأ رخداد، دامنه آسیب و برنامه جلوگیری از تکرار را توضیح دهد. حداقل پاسخ لازم به این مطالبه است.

کارزار مطالبه غرامت:

نشانه‌ای از بی‌اعتمادی

کارزار «پرداخت غرامت به خسارت‌دیدگان هک و اختلال بانک‌ها» که از ۳۱ خرداد آغاز شده، یکی از نمودهای این نارضایتی عمومی است. به‌گزارش‌کنندگان کارزار خواسناتر تشکیل سازوکار رسمی برای جبران زیان مشتریان شده‌اند و در متن آن از آسیب به پرداخت‌بدهی، حقوق، مالیات، بیمه و اعتبار مالی مردم سخن گفته‌اند. این کارزار تعداد مدعی شده است که نزدیک به ۲۵ میلیون نفر در فعال‌ان اختلال بانکی آسیب دیده‌اند. اهمیت کارزار، بیش از عدد امضاکنندگان، در طرح یک مطالبه است: مردم نمی‌پذیرند که در نظام بانکی، مسئولیت تأخیر همیشه متوجه مشتری باشد، اما مسئولیت اختلال گسترده، میان بانک‌ها، پیمانکاران فنی و نهادهای ناظر گم شود. مطالبه غرامت، در اصل مطالبه تبدیل «حمایت موردی» به «حق روشن مشتری» است.

در نهایت باید گفت مسئله فقط یک اختلال فنی نیست. مسئله این است که در اقتصاد امروز، دسترسی به حساب بانکی بخشی از امکان‌زندگی و کار است. وقتی این دسترسی از بین می‌رود، مشتری نباید تنها بماند تا ثابت کند که پول داشته، قصد پرداخت داشته و تقصیر او نبوده است. بانک‌ها باید کمک به کزی با این نشان دهند که مسئولیت‌شان فقط داداده بانکی نیست؛ حفظ حقوق و اعتبار مالی مشتریان نیز بخشی از همان مسئولیت است.

توسعه‌ایرانی

زیر سؤال برده گفت: در استان، گروه‌ها و افراد مؤثر و دلسوز نیز فعالیت کرده‌اند، اما مشکل اصلی این است که ظرفیت‌های خیریه و داوطلبانه، مدیریت و هدایت نمی‌شود. کمک‌ها پرکنده‌اند و نیازها به درستی شناسایی و اولویت‌بندی نمی‌شوند.

او در ادامه به نقل از یکی از استانداران پیشین سیستان و بلوچستان اشاره کرد و گفت: یک‌بار یکی از استانداران سابق می‌گفت بودجه نیرویی که به‌صورت خیریه داوطلبانه وارد استان می‌شود، بایدوجه استان و نیروی کار رسمی قابل مقایسه است، اما مسئله این است که این ظرفیت عظیم سازماندهی نمی‌شود.

به گفته این پژوهشگر حوزه سیاسی‌های اجتماعی، مدیریت استان باید بتواند نیازهای واقعی مناطق مختلف را شناسایی کند، ظرفیت‌های داوطلبانه و کمک‌های مالی را جمع‌کند و آن‌ها را به سمت اولویت‌های واقعی مردم هدایت کند؛ اتفاقی که به گفته‌او، در عمل رخ نمی‌دهد.

عرب‌سرخی افزود: این مدل‌ها هنوز در برخی روستاها کار کرد دارند و مردم از آن استفاده می‌کنند، اما اجرای گسترده آن هزینه‌بر است و نیاز اراده جدی دارد. مسئله این است که چنین همتی برای حل ریشه‌ای بحران و آیین‌سازی هوتک‌ها دیده نمی‌شود. او با انتقاد از غلبه نگاه مقطعی در کمک‌رسانی به منطقه گفت: بخش زیادی از تلاش‌ها به سمت توزیع سبد غذایی رفته است؛ در حالی که مردم منطقه بیش از کمک‌های موقت، به زیرساخت نیاز دارند. اگر مسئله با حل نشود، هوتک‌ها همچنان باقی می‌مانند و خطر مرگ کودکان نیز ادامه خواهد داشت.

عرب‌سرخی در پاسخ به پرسشی درباره نقش برخی فعالیت‌های خیریه در سیستان و بلوچستان و این که آیا در این حوزه نوعی «بیزینس خیریه» شکل گرفته است، گفت: برای این که بتوان با قطعیت از بیزینس اقتصادی در پوشش خیریه صحبت کرد، باید آمار و اطلاعات دقیق وجود داشته باشد. نمی‌توانم در باره همه گروه‌ها یا همه افراد چنین حکمی بدهم، اما چیزی که می‌توانم با اطمینان از آن صحبت کنم، وجود نوعی فعالیت‌نمایشی در بخشی از این کمک‌هاست.

او توضیح داد: برخی افراد یا گروه‌ها برای کسب اعتبار اجتماعی،

ساختن یک تابلو از خود یا استفاده از این تصویر در مسیر اهداف اقتصادی، سیاسی، اجتماعی یا فرهنگی وارد منطقه می‌شوند. در چنین مواردی، کمک‌رسانی به جای حل مسئله، به نمایش فقر و محرومیت تبدیل می‌شود.

این فعال اجتماعی با انتقاد از شیوه‌بازنمایی کودکان محروم در برخی فعالیت‌های خیریه گفت: باید هادیدام‌افزایی به‌منطقه‌می‌روند، با کودکان عکس و فیلم می‌گیرند، یا بهای بی‌هونه با نمایش می‌دهند و از این تصاویر برای دیده‌شدن خود استفاده می‌کنند. این نوع بر خورده، مسئله محرومیت را حل نمی‌کند و در بسیاری موارد، بیشتر به نفع تصویرسازی فرد یا گروه کمک‌کننده تمام می‌شود تا مردم منطقه.

عرب‌سرخی با تأکید بر این که همه فعالیت‌های خیریه رانمی‌توان صرفاً خیریه نباشند، اشاره کرد و گفت: وقتی در دشتیاری سیل می‌آید، به دلیل این که آب مدت طولانی روی زمین می‌ماند، امکان تصویربرداری دیده‌شدن بیشتر است. در نتیجه بخش زیادی از خبرنگاران، مسئولان و گروه‌های داوطلب به آن منطقه می‌روند، اما ممکن است همان بازندگی در نیکشهر نیز خسارت‌سنگینی به‌پل‌ها، راه‌ها و زیرساخت‌ها زده باشد، با این تفاوت که به دلیل کوهستانی بودن منطقه و جریان سریع آب، دیگر تصویر ماندگاری از سیلاب وجود ندارد.

افزود: در سیل ۱۴۰۲، من حتی یک‌خبرنگار را در برخی مناطق آسیب‌دیده‌مانند نیکشهر ندیدم؛ در حالی که همه مسئولان و خبرنگاران در دشتیاری حضور داشتند. این یعنی کمک‌رسانی و حتی پوشش رسانه‌ای نیز گاهی تابع دیده‌شدن صحنه بحران است، نه لزوماً شدت و گستره واقعی خسارت.

این فعال اجتماعی گفت: مدیریت استان باید نقش هدایت‌گر داشته باشد، یعنی کمک‌های مالی، خدمات داوطلبانه، گروه‌های جهادی و نیروهای مردمی را شناسایی و جمع‌کند و براساس نیاز واقعی مناطق مختلف، آن‌ها را توزیع کند. برای مثال، به یک گروه

بگوید به‌قصرقبرود، گروه دیگری را به نیم‌روزفرستد و بخشی دیگر را به مناطقی هدایت کند که کمتر دیده‌شدن‌اند. اما نیاز بیشتری دارند. او با انتقاد از نبود چنین سازگاری گفت: بارها دیده‌ام در یک روز چند گروه خیرمی خواهند در یک روستای مشخص مدرسه بسازند، چون دیه‌اران روستا روابط عمومی قوی را درومی‌توانند باخیرین ارتباط بگیرند. در مقابل، صد‌ها روستای دیگر وجود دارند که کسی به آن‌ها توجه نمی‌کند، در حالی که ممکن است نیازشان بسیار جدی‌تر باشد.

عرب‌سرخی در پایان تأکید کرد: مشکل اصلی، نبودمدیریت‌واحد در سطح استان برای شناسایی نیازها، جمع‌تصرفات‌ها و هدایت کمک‌هاست. تا زمانی که این مدیریت شکل نگیرد، بخش زیادی از کمک‌ها پرکنده، مقطعی و وابسته به دیده‌شدن خواهد بود، نه متناسب‌نیاز واقعی مردم.

برای جلوگیری از اثر منفی بر رتبه اعتباری صادرکننده چک انجام شود. این اعلام، از حیث پذیرش اصل مسئله، گامی مهم بود؛ اما هنوز با جبران خسارت واقعی فاصله دارد.

بخش‌دوگی جریمه‌دیرکرد، یعنی بانک‌ا مطالبه صرف‌نظر کند. اصلاح رتبه اعتباری نیز یعنی اثر منفی‌ای که از یک اختلال خارج از اختیار مشتری ایجاد شده، از سابقه او حذف شود. هر دوضروری‌اند، اما هیچ کدام لزوماً خسارتی را که مشتری بیرون از سامانه بانکی متحمل شده، جبران نمی‌کنند.

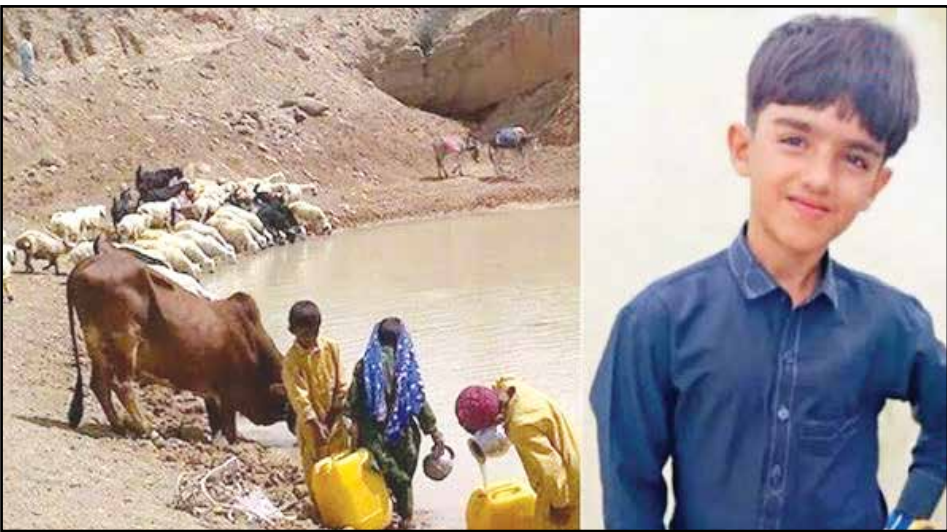
اگر چک یک تولیدکننده برگشته و فرورنده پس از آن حاضر به تحویل مواد اولیه نشده باشد، حذف سوءاثر چک ممکن است اعتبار او را در سامانه بانکی اصلاح کند، اما معامله از دست‌رفته را باز نمی‌گرداند. اگر کارفرمایی ناچار شده برای پرداخت فوری حقوق از منابع غیر رسمی یا با بهره‌برلا قرض بگیرد، بخش‌دوگی جریمه‌قسط، هزینه تأمین مالی او را جبران نمی‌کند. اگر به‌دلیل اختلال، مالیات، بیمه یا بدهی قراردادی با تأخیر پرداخت شده باشد، باید روشن شود که مسئولیت فغ جریمه و خسارت ناشی از آن با چه نهادی است.

قانون چه می‌گوید؟

در قانون پولی و بانکی کشور، بانک در برابر خسارت‌هایی که در نتیجه عملیات آن متوجه مشتریان می‌شود، مسئول و متعهد به جبران شناخته شده است. همچنین قانون مسئولیت مدنی، هر شخصی را که بر اثر عمد یا بی‌احتیاطی به مال، حقوق یا اعتبار دیگری زیان وارد کند، مسئول جبران خسارت می‌داند. این دو مبنا به‌خودی‌خود به‌معنای آن نیستند که هر ادعای خسارتی بدون رسیدگی پذیرفته می‌شود؛ اما نشان می‌دهد اصل

مرگ حسام‌الدین ۱۰ساله در هوتک دشتیاری؛

مدیران و خیریه‌های نمایشی، فقط از فقر فیلم می‌گیرند

صبح دوازدهم خبر غرق شدن «حسام‌الدین امیر»، کودک ۱۰ساله اهل روستای محمدزهی از توابع بخش بلان دشتیاری منتشر شد. این حادثه، نخستین مورد از مرگ کودکان در هوتک‌های سیستان و بلوچستان نیست. در سال‌های گذشته نیز گزارش‌های متعددی از غرق‌شدگی، نقص عضو و آسیب‌های جسمی کودکان در این گودال‌های آب منتشر شده است.

به گزارش رکناساجده عرب‌سرخی، فعال اجتماعی و پژوهشگر حوزه آسیب‌های اجتماعی در استان سیستان و بلوچستان گفت: هوتک‌ها بخشی از زندگی روزمره مردم بلوچ در مناطقی مانند دشتیاری هستند. این گودال‌ها برای مردم منطقه صرفاً یک محل تجمع آب نیستند، بلکه منبعی برای شست‌وشوی لباس و ظروف، تأمین آب‌دام‌ودربرخی موارد استفاده‌های روزمره خانوار محسوب می‌شوند.

او توضیح داد: همین وابستگی روزمره باعث شده حذف هوتک‌ها بدون جایگزین پایدار ممکن نباشد. به گفته عرب‌سرخی، مسئله اصلی نه فقط وجود هوتک‌ها، بلکه نبودآیین‌سازی، نبودلابروبی مستمر، نبود زیرساخت انتقال آب و راه‌شدگی مدیریتی در حوزه آب است.

این فعال اجتماعی گفت: هوتک‌ها پس از مدتی به دلیل بازندگی، خشکی، فرسایش دیوارها و استفاده مداوم، خطرناک‌تر می‌شوند. برای کاهش خطر باید لابروبی شوند، طرفه آن‌ها ایمن‌سازی شود، پمپ آب نصب شود و آب از طریق لوله یا ششیر در دسترس مردم